

§ 11.

Ved Ændring i eller Ophævelse af Tillægsafgiften paa Spiritus behandles de paa Kreditlager beroende Spiritusbeholdninger paa tilsvarende Maade som fastsat for Kreditoplagsbeholdninger i Toldlovens § 29.

§ 12.

Den ved denne Lov fastsatte Tillægsafgift kan nedsættes ved Bevilling paa Finansloven.

§ 13.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft 1. April 1922. Fra samme Tidspunkt bortfalder Lov Nr. 139 af 17. Marts 1917, Lov Nr. 636 af 21. December 1917 og Lov Nr. 658 af 22. December 1919, jfr. Lov Nr. 707 af 22. December 1920. Skyldig Tillægsafgift efter førstnævnte Lov af 17. Marts 1917 for Varer, som i Henhold til Lovens § 4 er tagne under Toldforsegling, forfalder til Betaling senest inden 14 Dage efter nærværende Lovs Ikrafttræden. Loven kommer til Anvendelse paa Beholdninger af de i § 3 omhandlede Varer, som ved dens Ikrafttræden beror i vedkommende Fremstillingsvirksomhed eller i sammes Eje.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 139 af 17. Marts 1917 blev der paalagt de her i Landet beroende, den 1. s. M. optalte og midlertidigt beslaglagte Beholdninger af Drikkespiritus en særlig Afgift (Tillægsafgift), svarende til Detailprisen for de paagældende Varer paa Optællingsdagen ved Salg fra handlende til Forbruger. Samme Afgift skulde svares af den efter nævnte Tidspunkt her i Landet fremstillede eller fra Udlandet hertil indførte Spiritus, for saa vidt den ikke blev anvendt til teknisk eller medicinsk Brug. Ved Lov Nr. 636 af 21. December 1917 forhøjedes Tillægsafgiften for den Drikkespiritus, som Fabrikerne derefter fik Til-ladelse til at udlevere, til 7 Kr. 50 Øre, 7 Kr. og 6 Kr. 50 Øre pr. Helflaske for henholdsvis Akvavit, fuselfri Akvavit og Brændevin og for den fra Udlandet indførte Spiritus til 10 Kr. pr. Liter af Normalstyrke (50 pCt. eller derunder efter Tralles Alkoholometer). Samtidig blev Afgiftsfritagelsen for Spiritus til teknisk Brug begrænset til kun at gælde Spiritus, der denatureres paa sædvanlig Maade. Den seneste Lov om Tillægsafgift paa Spiritus — Lov Nr. 658 af 22. December 1919 — ændrede Afgiftsberegningen for den indenlandsk fremstillede Drikkespiritus saaledes,

at Afgiften nu beregnes med 20 Kr. for hver Liter af 100 pCt. Styrke (20 Øre pr. Literprocent), hvilket var en væsentlig Nedsættelse i Forhold til den hidtidige Beskatning: for Akvavit fra 7 Kr. 50 Øre til 6 Kr. 48 Øre, for fuselfri Akvavit fra 7 Kr. til 5 Kr. 91 Øre og for Brændevin fra 6 Kr. 50 Øre til 5 Kr. 76 Øre pr. Helflaske. Endvidere inddroges Ekstrakter og Essenser til Fremstilling af alkoholholdige Drikkevarer under Beskatningen, men bortset herfra indeholdt Loven, hvis Gyldighed blev forlænget til Udgangen af Marts Maaned 1922 (Lov Nr. 707 af 22. December 1920), kun en Kodificering og nærmere Udformning af de tidligere praktiserede Beskatningsregler og Kontrolbestemmelser, der delvis byggede paa de under Krigen truffne ekstraordinære Foranstaltninger.

Tillægsafgiften andrager herefter: for indenlandsk tilvirket Spiritus 20 Kr. pr. Liter af 100 pCt. Styrke og for indført Spiritus samt Bitterekstrakter og lignende 10 Kr. pr. Liter af 50 pCt. Styrke og derunder.

Der beregnes ingen Afgift af Spiritus, der denatureres (til Brændsel og desl., til Desinfektionsbrug eller til Fremstilling af